

aktivt hen imod dem, og det samarbejde, jeg lige nu har med virksomheder og organisationer i erhvervslivet, viser mig, at det sagtens kan lade sig gøre.

Kl. 16.05

Derudover vil jeg, som det har været fremme tidligere og i debatten i dag, nu tage kontakt til Dansk Industri og eventuelt andre organisationer for at se, hvad vi kan gøre på uddannelsesområdet, f.eks. i form af at tilbyde kurser til de kvinder, der gerne måtte påtage sig opgaven som bestyrelsesmedlem. Det er et initiativ, som har været i gang i Norge i et par år, og som jeg tror også vil kunne anvendes godt i dansk sammenhæng. Det vil ikke alene give kvinderne mulighed for at få afdækket, at de selvfølgelig har de kvalifikationer, der skal til, men også skabe synlighed for et potentiale, når man i virksomhederne skal rekruttere nye bestyrelsesmedlemmer.

Så vil jeg også understrege, at Nina Smith her for nylig offentliggjorde sin analyse, som viser, at der er god økonomi i at ansætte flere kvinder i toppen af de danske virksomheder. Der synes jeg, det er vigtigt, at vi sikrer, at både kvinder og mænd er der til at styre og lede virksomhederne, sætte deres præg på innovationen, og derfor er det, at det også ligefrem betaler sig at have kvinderne med, nok et af de argumenter, der er med til at sætte skub i det.

SF peger i bemærkningerne til beslutningsforslaget på, at kvinder kun udgør 6 pct. af de ansatte i direktionerne i de danske virksomheder. De tal, som er offentliggjort i Nina Smiths rapport, viser, at kvindeandelen i topledelse og bestyrelser er lav, men den viser også, at antallet af kvinder i topledelse næsten er fordoblet på knap 10 år fra at udgøre 6 pct. i 1993 til 11 pct. i 2001.

Den positive sammenhæng mellem kvindeandelen i ledelsen og bundlinjen taler for sig selv, og jeg er overbevist om, at virksomheder rundt omkring i landet vil tage fat og lægge strategier for, hvordan de får flere kvinder ind på direktionsgangene og i bestyrelseslokalerne.

De kvinder, der allerede er i toppen af erhvervslivet, kan også selv være med til at bane vejen for endnu flere kvinder i toppen. De er stærke rollemodeller og vil have en selvforstærkende effekt på potentielle ledere og bestyrelsesaspiranter.

Samarbejdet med virksomhederne foregår bl.a. i et netværk, som jeg etablerede i efteråret 2004. På det første møde deltog mere end 60 for-

skellige virksomheder, og nu er det virksomhederne selv, der bærer stafetten videre. I øvrigt har der været så stor succes med initiativet, at der nu også starter et netværk i Jylland, hvor Jyske Bank allerede har budt ind på at være vært for det første møde.

SF foreslår videre, at der afsættes puljemidler til arbejdet med at få flere kvinder i toppen. Der er faktisk ikke blandt virksomhederne efterspørgsel efter puljemidler til arbejdet med at få flere kvinder i toppen. Virksomhederne deltager gerne, men de afsætter også selv ressourcer til arbejdet, fordi det jo giver god mening for dem.

At opbygge en ny tilskudsform for at fremme et arbejde, som virksomhederne i bund og grund selv skal tjene på i kraft af innovation og bedre udnyttelse af talenterne, synes jeg er meget bagvendt. Altså et klart nej fra min side til sådan noget.

Som det efterhånden må stå klart, er der et rigtig godt samarbejde i gang med erhvervslivet og organisationerne om at få flere kvinder på topposter. Det skal videreudvikles, men ikke ved hjælp af tvang og kvoter, og hvad der ellers findes af forældede virkemidler.

B 22 vil føre til statslig styring af og bureaukrati på indsatsområder, hvor jeg allerede er i gang med at løse tingene ad frivillighedens vej, nemlig via konstruktiv dialog og gode eksempler, så regeringen kan ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg ville bare gerne spørge ministeren, hvor ordet kvote står i det fremsatte beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Ministeren for ligestilling (Eva Kjer Hansen):

Jeg forholder mig til målet om 25 pct. og tager afstand fra, at man opsætter sådan nogle eksakte måltal for, hvad det er, man skal nå frem til. For som jeg var inde på, vil det nogle steder være for uambitiøst at bruge dette måltal, og andre steder det modsatte, så jeg synes, at det er vigtigt, at de går i gang med et konkret arbejde på virksomhederne, ud fra hvad det er, de vil sætte sig som mål det pågældende sted.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Ministeren sagde direkte, at der var kvoter, og at der stod kvoter i det her forslag. Mener ministeren derfor, at måltal og kvoter er udtryk for det samme?